

Vraag nr. 127
van 23 maart 1998
van de heer JOS STASSEN

Woningfondsleningen – Gescheiden ouders

De Vlaamse regering poogt via allerlei beleidsdaden de stadsvlucht tegen te gaan. Een van de maatregelen is gezinnen met minder dan drie kinderen de kans te geven om een lening bij het Woningfonds van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen (BGJG) af te sluiten.

Toch rijzen nog een aantal problemen bij de gescheiden ouders, namelijk bij de ouder zonder hoederecht met bezoekrecht (in concreto meestal de vader). Binnen de huidige regeling van het Woningfonds van de BGJG heeft een gescheiden ouder met bezoekrecht van drie (wettige) kinderen geen mogelijkheid om goedkoper leningen af te sluiten bij het Woningfonds. Toch voldoet deze ouder aan de "inkomensvoorwaarden" van het Woningfonds. Bovendien heeft deze ouder een bezoekregeling waarbij zijn/haar kinderen een weekend om de veertien dagen en de helft van de schoolvakanties bij deze ouder wonen. Dit komt neer op ongeveer 90 dagen (anderzijds drie maanden) per jaar.

Aangezien enerzijds het aantal scheidingen (met kinderen) zeker niet afneemt, en het aantal scheidingen "in onderling akkoord" toeneemt, is het nodig dat ook de woonomstandigheden van de "bezoekouder" beantwoorden aan de omstandigheden. Ook de Vlaamse overheid heeft hier haar verantwoordelijkheid.

1. Wat is de huidige "gewone" regeling (minimaal drie kinderen ten laste) voor toegang tot het Woningfonds van de BGJG ?
2. Op welke manier hebben gescheiden ouders (met minimaal drie kinderen) met bezoekrecht toegang tot het Woningfonds van de BGJG ?
3. Waarom wordt er geen regeling uitgewerkt waarbij een gescheiden ouder met minimaal drie kinderen, met het gepaste inkomen en met bezoekrecht, eventueel naar rato van het aantal bezoeken toegang heeft tot het Woningfonds van de BGJG ?
4. Staan wettelijke obstakels – wetten, decreten, koninklijke of ministeriële besluiten – bovenstaande regeling (cf. vraag 3) in de weg ? Zo ja, welke ?

Antwoord

1. De huidige "gewone" en tevens wettelijke regeling voor het verkrijgen van een Woningfondslening is dat de aanvrager, naargelang de gemeente waar de woning gelegen is, minstens twee of drie kinderen ten laste dient te hebben.

Het begrip "kind ten laste" wordt gedefinieerd in artikel 1,7° van het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 1994 betreffende de aanwending door het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen, van de kapitalen die voortkomen van het Fonds B2 en luidt als volgt :

"kind ten laste :

- het inwonend kind waarvoor kinderbijslag of wezentoelage wordt uitbetaald aan de aanvrager of dat door de Vlaamse minister, na overlegging van bewijzen, beschouwd wordt als te zijnen laste ;
- de aanvrager en elk familielid dat deel uitmaakt van zijn gezin en met hem de woning zal betrekken die erkend zijn, onder de door de Vlaamse minister gestelde voorwaarden, als ernstig gehandicapt."

De dubbele voorwaarde, namelijk inwonend kind en kinderbijslag ontvangen, werd tot op heden steeds geëist ongeacht de aanvrager gescheiden is of niet.

Concreet betekent dit dat het kind ten laste effectief dient te wonen bij de gescheiden ouder en dat deze laatste hiervoor de kinderbijslag dient te ontvangen.

Deze dubbele voorwaarde wordt gecontroleerd op basis van een uittreksel uit het bevolkingsregister en een attest van de kinderbijslagkas.

2. De gescheiden ouder met minstens twee of drie kinderen die aan bovenvermelde voorwaarden voldoet, kan steeds een beroep doen op het Vlaams Woningfonds voor het verkrijgen van een lening tegen verminderde rente.
- 3 en 4. Het toelaten van ouders die bezoekrecht hebben in het stelsel van de Woningfondsleningen naar rato van het aantal bezoeken dat zij hebben, zou buiten het feit dat een ingewikkeld systeem van controle dient te worden opgezet erop neerkomen dat in de meeste gevallen een hogere rente zou moeten worden betaald dan die welke op dit ogenblik gangbaar

is bij privé-banken. Derhalve heeft een dergelijke maatregel weinig of geen nut.